

**DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI 2002/44/CE
din 25 iunie 2002**

**privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la
riscurile generate de agenți fizici (vibrații) [a șaisprezecea directivă individuală în sensul
art. 16 alin. (1) din Directiva 89/391/CEE]**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
Având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 137 alin.2,
Având în vedere propunerea Comisiei¹, prezentată după consultarea Comitetului Consultativ pentru
Securitate, Igienă și Protecția Sănătății la Locul de Muncă,
Având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,
După consultarea Comitetului Regiunilor,
Hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art.251 din Tratat³, având în vedere proiectul
comun aprobat de Comitetul de Conciliere la 8 aprilie 2002,

Întrucât:

(1) În temeiul Tratatului, Consiliul poate adopta, prin intermediul directivelor, cerințe minime pentru a încuraja îmbunătățirea, în special în mediului de muncă, în vederea garantării unui nivel mai bun de protecție a sănătății și securității lucrătorilor. Aceste directive trebuie să evite impunerea unor constrângeri administrative, financiare și juridice care ar împiedica crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) Comunicarea Comisiei privind programul său de acțiune pentru punerea în aplicare a Cartei Comunitare a Drepturilor Sociale Fundamentale ale Lucrătorilor prevede introducerea unor cerințe minime de sănătate și securitate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenții fizici. În septembrie 1990, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind acest program de acțiune⁴, invitând în special Comisia să redacteze o directivă specifică privind riscurile provocate de zgomot și vibrații și de oricare alt agent fizic la locul de muncă.

(3) Într-o primă etapă, se consideră necesar să se introducă măsuri de protejare a lucrătorilor împotriva riscurilor generate de vibrații din cauza efectelor lor asupra sănătății și securității lucrătorilor, în special tulburări ale structurii musculare/osoase, neurologice și vasculare. Aceste măsuri sunt destinate nu numai să asigure sănătatea și securitatea fiecărui lucrător în mod individual, ci și să creeze o bază minimă de protecție pentru toți lucrătorii din Comunitate pentru a evita posibile denaturări ale concurenței.

(4) Prezenta directivă stabilește cerințe minime, dând astfel statelor membre posibilitatea de a menține sau de a adopta dispoziții mai favorabile pentru protecția lucrătorilor, în special stabilirea unor valori mai scăzute pentru valoarea zilnică, care declanșează acțiunea sau valoarea limită de expunere zilnică la vibrații. Punerea în aplicare a prezentei directive nu poate justifica un regres în raport cu situația existentă în fiecare stat membru.

---

¹ JO C 77, 18.3.1993, p. 12.

² JO C 230, 19.8.1994, p. 3.

³ Avizul Parlamentului European din 20 aprilie 1994 (JO C 128, 9.5.1994, p. 146), confirmat la 16 septembrie 1999 (JO C 54, 25.2.2000, p. 75), poziția comună a Consiliului din 25 iunie 2001 (JO C 301, 26.10.2001, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 23 octombrie 2001 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 25 aprilie 2002 și Decizia Consiliului din 21 mai 2002.

⁴ JO C 260, 15.10.1990, p. 167.

(5) Un sistem de protecție împotriva vibrațiilor trebuie să se limiteze la definirea, fără detalii inutile, a obiectivelor care trebuie atinse, a principiilor care trebuie respectate și a valorilor fundamentale care trebuie utilizate, pentru a permite statelor membre să aplice cerințele minime în mod echivalent.

(6) Nivelul de expunere la vibrații poate fi redus mai eficient prin încorporarea măsurilor preventive în conceperea posturilor de lucru și a locurilor de muncă și prin selectarea echipamentelor, procedurilor și metodelor de lucru astfel încât să se acorde prioritate reducerii riscurilor la sursă. Dispozițiile referitoare la echipamentele și metodele de lucru contribuie astfel la protecția lucrătorilor care le utilizează.

(7) Angajatorii trebuie să ia măsuri ținând seama de progresul tehnic și cunoștințele științifice privind riscurile legate de expunerea la vibrații, în vederea îmbunătățirii protecției securității și sănătății lucrătorilor.

(8) În cazul transportului maritim și aerian, dată fiind dezvoltarea actuală a tehnicii, nu este posibil să se respecte în toate împrejurările valorile limită de expunere pentru vibrațiile transmise întregului corp. Prin urmare, în unele cazuri pe deplin justificate trebuie să se prevadă posibilități de derogare.

(9) Dat fiind că prezenta directivă este o directivă individuală în sensul art.16 alin.1 din Directiva Consiliului 89/391/CEE din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă⁵, aceasta din urmă se aplică expunerii lucrătorilor la vibrații, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau mai specifice cuprinse în prezenta directivă.

(10) Prezenta directivă constituie o etapă practică spre crearea dimensiunii sociale a pieței interne.

(11) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive trebuie adoptate în conformitate cu Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 care stabilește procedurile de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei⁶,
ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectivul și domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă, care este a șaisprezecea directivă individuală în sensul art.16 alin.1 din Directiva 89/391/CEE, stabilește cerințele minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătate și securitate generate sau care pot fi generate de expunerea la vibrații mecanice.

2. Cerințele prezentei directive se aplică activităților în timpul exercitării cărora lucrătorii sunt sau riscă să fie expuși riscurilor generate de vibrații mecanice în timpul activității.

3. Directiva 89/391/CEE se aplică pe deplin tuturor domeniilor prevăzute în alin.1, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau mai specifice incluse în prezenta directivă.

---

⁵ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

⁶ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, prin următorii termeni se înțelege:

- (a) „vibrație transmisă sistemului mână-braț”: vibrația mecanică care, în cazul în care este transmisă sistemului uman mână-braț, generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special tulburări vasculare, leziuni ale oaselor sau articulațiilor sau tulburări neurologice sau musculare;
- (b) „vibrație transmisă întregului corp”: vibrația mecanică care, în cazul în care este transmisă întregului corp, generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special lombalgie și traumatisme ale coloanei vertebrale.

Articolul 3

Valori limită de expunere și valori de expunere care declanșează acțiunea

1. Pentru vibrațiile transmise sistemului mână-braț:

- (a) valoarea limită de expunere zilnică, standardizată la o perioadă de referință de opt ore, trebuie să fie de 5 m/s^2 ;
- (b) valoarea de expunere zilnică, care declanșează acțiunea, standardizată la o perioadă de referință de opt ore, trebuie să fie de $2,5 \text{ m/s}^2$.

Expunerea lucrătorilor la vibrațiile transmise sistemului mână-braț trebuie să fie evaluată sau măsurată în temeiul dispozițiilor din Anexă partea A pct.1.

2. Pentru vibrațiile transmise întregului corp:

- (a) valoarea limită de expunere zilnică, standardizată la o perioadă de referință de opt ore, trebuie să fie de $1,15 \text{ m/s}^2$ sau, la alegerea statului membru în cauză, o valoare a dozei de vibrații de $21 \text{ m/s}^{1,75}$;
- (b) valoarea de expunere zilnică, care declanșează acțiunea, standardizată la o perioadă de referință de opt ore, trebuie să fie de $0,5 \text{ m/s}^2$ sau, la alegerea statului membru în cauză, o valoare a dozei de vibrații de $9,1 \text{ m/s}^{1,75}$;

Expunerea lucrătorilor la vibrațiile transmise întregului corp trebuie să fie evaluată sau măsurată în temeiul dispozițiilor din Anexă, partea B, pct.1.

SECȚIUNEA II OBLIGAȚIA ANGAJATORILOR

Articolul 4

Determinarea și evaluarea riscurilor

1. În îndeplinirea obligațiilor definite în art.6 alin.3 și art.9 alin.1 din directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să evalueze și, dacă este necesar, să măsoare nivelurile de vibrații mecanice la care sunt expuși lucrătorii. Măsurarea trebuie să se efectueze în conformitate cu partea A pct.2 sau partea B pct.2 din Anexa la prezenta directivă, după caz.

2. Nivelul de expunere la vibrații mecanice poate fi evaluat prin respectarea practicilor de lucru specifice și prin trimiterea la informațiile relevante cu privire la valoarea probabilă a vibrațiilor corespunzătoare echipamentelor sau tipurilor de echipamente utilizate în condiții specifice de utilizare, inclusiv informațiile de această natură furnizate de producătorul echipamentului. Această operațiune trebuie să se deosebească de măsurare, care necesită utilizarea unei aparaturi specifice și a unei metodologii corespunzătoare.

3. Evaluarea și măsurarea prevăzute în alin.1 trebuie să fie planificate și efectuate de servicii competente la intervale corespunzătoare, ținând cont în special de dispozițiile art.7 din Directiva 89/391/CEE privind serviciile sau persoanele competente necesare. Datele obținute din evaluarea și/sau măsurarea nivelului de expunere la vibrații mecanice trebuie să fie păstrate într-o formă adecvată care să permită consultarea la o dată ulterioară.

4. În temeiul art.6 alin.3 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să acorde o atenție specială, în momentul evaluării riscurilor, următoarelor elemente:

- (a) nivelul, tipul și durata expunerii, inclusiv orice expunere la vibrații intermitente sau la șocuri repetate;
- (b) valorile limită de expunere și valorile de expunere care declanșează acțiunea stabilite în art.3 din prezenta directivă;
- (c) orice efecte privind sănătatea și securitatea lucrătorilor cu risc deosebit;
- (d) orice efecte indirecte asupra securității lucrătorilor ce rezultă din interacțiuni între vibrațiile mecanice și locul de muncă sau alte echipamente de lucru;
- (e) informațiile furnizate de producătorii echipamentelor de lucru în conformitate cu directivele comunitare relevante;
- (f) existența echipamentelor alternative, proiectate pentru a reduce nivelurile de expunere la vibrații mecanice;
- (g) extinderea expunerii la vibrații transmise întregului corp în afara orelor de lucru sub responsabilitatea angajatorului;
- (h) condițiile de muncă speciale, cum ar fi la temperaturi scăzute;
- (i) informațiile corespunzătoare obținute din supravegherea sănătății, inclusiv informații publicate, în măsura în care este posibil.

5. Angajatorul trebuie să posede o evaluare a riscului în conformitate cu art.9 alin.1 lit.(a) din Directiva 89/391/CEE și trebuie să identifice măsurile care trebuie luate în conformitate cu art.5 și 6 din prezenta directivă. Evaluarea riscului trebuie să fie înregistrată într-un format adecvat, în conformitate cu legislația și cu practicile naționale; aceasta trebuie să includă o justificare a angajatorului conform căreia natura și amploarea riscurilor legate de vibrațiile mecanice nu justifică o evaluare mai detaliată a riscurilor. Evaluarea riscurilor trebuie să fie actualizată periodic, în special dacă s-au produs schimbări semnificative sau dacă rezultatele supravegherii sănătății arată că este necesară.

Articolul 5

Dispoziții în scopul evitării sau reducerii expunerii

1. Luând în considerare progresul tehnic și disponibilitatea măsurilor de control al riscului la sursă, riscurile generate de expunerea la vibrații mecanice trebuie să fie eliminate la sursă sau trebuie să fie reduse la minimum.

Reducerea acestor riscuri trebuie să se bazeze pe principiile generale de prevenire prevăzute în art.6 alin.2 din Directiva 89/391/CEE.

2. Pe baza evaluării riscului prevăzută în art.4, dacă valorile de expunere care declanșează acțiunea, prevăzute în art.3 alin.1 lit.(b) și alin.2 lit.(b) sunt depășite, angajatorul trebuie să stabilească și să aplice un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice destinat să reducă la minimum expunerea la vibrații mecanice și riscurile legate de aceasta, ținând cont în special de:

- (a) alte metode de lucru care necesită o expunere mai scăzută la vibrații mecanice;
- (b) alegerea unor echipamente de lucru adecvate, concepute corespunzător din punct de vedere ergonomic și, ținând cont de activitatea ce urmează a fi efectuată, care să producă cele mai puține vibrații posibile;

- (c) furnizarea de echipamente auxiliare care reduc riscul leziunilor provocate de vibrații, cum ar fi scaunele care atenuează eficient vibrația transmisă întregului corp și mânerele care reduc vibrațiile transmise sistemului mână-braț;
- (d) programe corespunzătoare de întreținere pentru echipamentele de lucru, locul de muncă și sistemele de la locul de muncă;
- (e) proiectarea și amenajarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;
- (f) informarea și formarea adecvată a lucrătorilor în vederea utilizării corecte și sigure a echipamentelor, pentru a le reduce la minimum expunerea la vibrații mecanice;
- (g) limitarea duratei și intensității expunerii;
- (h) programe de lucru corespunzătoare cu perioade de odihnă adecvate;
- (i) furnizarea de îmbrăcăminte pentru protejarea lucrătorilor expuși împotriva frigului și umezelii.

3. În orice caz, lucrătorii nu trebuie să fie expuși la valori mai mari decât valoarea limită de expunere.

Dacă, în ciuda măsurilor luate de angajator pentru a respecta prezenta directivă, valoarea limită de expunere este depășită, angajatorul trebuie să declanșeze imediat acțiunea de reducere a expunerii sub valoarea limită de expunere. Acesta trebuie să identifice motivele pentru care valoarea limită de expunere a fost depășită și trebuie să modifice în consecință măsurile de protecție și prevenire, pentru a împiedica o nouă depășire a acesteia.

4. În temeiul art.15 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezentul articol la necesitățile lucrătorilor expuși unui risc deosebit.

Articolul 6

Informarea și formarea lucrătorilor

Fără a aduce atingere art.10 și 12 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să asigure ca lucrătorii expuși riscurilor generate de vibrații mecanice la locul de muncă și/sau reprezentanții acestora să beneficieze de informare și formare cu privire la rezultatul evaluării riscurilor prevăzute în art.4 alin.1 din prezenta directivă, în special referitor la:

- (a) măsurile luate pentru aplicarea prezentei directive pentru a elimina sau reduce la minimum riscurile datorate vibrațiilor mecanice;
- (b) valorile limită de expunere și valori de expunere care declanșează acțiunea;
- (c) rezultatele evaluărilor și măsurărilor vibrațiilor mecanice, efectuate în conformitate cu art. 4 din prezenta directivă și leziunile potențiale produse de echipamentele de lucru utilizate;
- (d) utilitatea și metoda de depistare și de raportare a semnelor de leziune;
- (e) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății;
- (f) practici de lucru sigure pentru reducerea la minimum a expunerii la vibrații mecanice.

Articolul 7

Consultarea și participarea lucrătorilor

Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora trebuie să se desfășoare în conformitate cu art.11 din Directiva 89/391/CEE în ceea ce privește aspectele reglementate de prezenta directivă.

SECȚIUNEA III DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 8 Supravegherea sănătății

1. Fără a aduce atingere art.14 din Directiva 89/391/CEE, statele membre trebuie să adopte dispoziții pentru a asigura supravegherea corespunzătoare a sănătății lucrătorilor, atunci când rezultatele evaluării riscului prevăzută în art.4 alin.1 din prezenta directivă indică un risc pentru sănătatea acestora. Aceste dispoziții, inclusiv cerințele specificate pentru fișele medicale și posibilitatea consultării acestora, trebuie să fie introduse în conformitate cu legislația și/sau practicile naționale.

Supravegherea sănătății, ale cărei rezultate sunt luate în considerație la aplicarea măsurilor preventive la un anumit loc de muncă, trebuie să aibă ca scop prevenirea și diagnosticarea rapidă a oricărei tulburări legate de expunerea la vibrații mecanice. Această supraveghere se instituie când:

- expunerea lucrătorilor la vibrații este de așa natură, încât poate fi stabilită o legătură între această expunere și o boală identificabilă sau efecte dăunătoare asupra sănătății;
- este probabil ca boala sau efectele să apară în condițiile de lucru specifice ale unui anumit lucrător și
- există tehnici testate pentru detectarea bolii sau a efectelor dăunătoare asupra sănătății.

În orice caz, lucrătorii expuși la vibrații mecanice mai mari decât valorile prevăzute în art.3 alin.1 lit.(b) și alin.2 lit.(b) trebuie să aibă dreptul la o supraveghere corespunzătoare a sănătății.

2. Statele membre trebuie să adopte dispoziții prin care se asigură că, pentru fiecare lucrător supus supravegherii sănătății în conformitate cu alin.1, sunt create și actualizate fișe medicale individuale. Fișele medicale trebuie să conțină un rezumat al rezultatelor supravegherii sănătății. Acestea trebuie să fie păstrate într-o formă adecvată pentru a permite orice consultare ulterioară, cu respectarea secretului medical.

La cerere, copiile fișelor medicale pertinente trebuie să fie prezentate autorității competente. Fiecare lucrător, la cererea sa, trebuie să aibă acces la fișa sa medicală individuală.

3. În cazul în care, în urma supravegherii sănătății, se constată că un lucrător suferă de o boală sau de o afecțiune identificabilă pe care un medic sau un specialist în medicina muncii îl consideră a fi rezultatul expunerii la vibrații mecanice la locul de muncă:

- (a) lucrătorul trebuie să fie informat de medic sau altă persoană calificată corespunzător cu privire la rezultatul care îl privește personal. În particular, acesta trebuie să primească informații și sfaturi cu privire la orice supraveghere a sănătății pe care ar trebui să o urmeze la încheierea perioadei de expunere;
- (b) angajatorul trebuie să fie informat cu privire la orice rezultate semnificative ale supravegherii sănătății, cu respectarea secretului medical;
- (c) angajatorul trebuie:
  - să revizuiască evaluarea riscului efectuată în conformitate cu art. 4;
  - să revizuiască măsurile prevăzute pentru eliminarea sau reducerea riscurilor în temeiul art.5;
  - să țină seama de avizul specialistului în medicina muncii, al altei persoane calificate corespunzător sau al autorității competente pentru punerea în aplicare a oricăror măsuri necesare pentru eliminarea sau reducerea riscului în conformitate cu art.5, inclusiv posibilitatea de a atribui lucrătorului un alt loc de muncă unde nu există riscul expunerii și
  - să organizeze supravegherea sistematică a sănătății și să asigure reexaminarea stării de sănătate a oricărui alt lucrător care a fost expus în mod similar. În asemenea cazuri, medicul competent, specialistul în medicina muncii sau autoritatea competentă poate propune ca persoanele expuse să fie supuse unui control medical.

Articolul 9
Perioade de tranziție

În ceea ce privește punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute în art.5 alin.3, statele membre, după consultarea partenerilor sociali, cu respectarea legislațiilor sau practicilor naționale, trebuie să aibă dreptul la o perioadă de tranziție maximă de cinci ani începând de la 6 iulie 2005, în care sunt utilizate echipamente de lucru care au fost puse la dispoziția lucrătorilor înainte de 6 iulie 2007 și care nu permit respectarea valorilor limită de expunere, ținând cont de ultimele progrese tehnice și/sau de măsurile organizatorice luate. În ceea ce privește echipamentele utilizate în agricultură și silvicultură, statele membre au dreptul să extindă perioada de tranziție maximă cu încă cel mult patru ani.

Articolul 10
Derogări

1. În conformitate cu principiile generale ale protecției sănătății și securității lucrătorilor, statele membre pot, în cazul transportului maritim și aerian, în împrejurări bine întemeiate, să facă derogări de la art.5 alin.3, în ceea ce privește vibrațiile transmise întregului corp, dacă, dată fiind dezvoltarea actuală a tehnicii și caracteristicile specifice ale locurilor de muncă, nu este posibil să se respecte valoarea limită de expunere, în ciuda măsurilor tehnice și/sau organizatorice luate.

2. De asemenea, în cazul în care expunerea unui lucrător la vibrații mecanice este, de regulă, inferioară valorilor de expunere care declanșează acțiunea, stabilite în art.3 alin.1 lit.(b) și alin.2 lit.(b), dar variază substanțial de la un moment la altul și poate depăși ocazional valoarea limită de expunere, statele membre pot să acorde derogări de la art.5 alin.3. Totuși, valoarea medie a expunerii într-o perioadă de 40 de ore trebuie să fie mai mică decât valoarea limită de expunere și trebuie să existe dovezi care să arate că riscurile regimului de expunere la locul de muncă sunt mai scăzute decât cele ale expunerii la valoarea limită de expunere.

3. Derogările prevăzute în alin.1 și 2 trebuie să fie acordate de statele membre după consultarea partenerilor sociali în conformitate cu legislațiile și practicile naționale. Aceste derogări trebuie însoțite de condiții care garantează, ținând cont de condițiile speciale, că riscurile rezultante sunt reduse la minimum și că lucrătorii în cauză sunt supuși unei supravegheri mărite a sănătății. Aceste derogări trebuie să fie revizuite la fiecare patru ani și trebuie să fie retrase imediat ce împrejurările care le justifică nu mai există.

4. La fiecare patru ani, statele membre trebuie să înainteze Comisiei o listă cu derogările menționate la alin.1 și 2, indicând cu exactitate motivele și împrejurările care le-au determinat să acorde aceste derogări.

Articolul 11
Modificări tehnice

Modificările de natură strict tehnică aduse Anexei în acord cu:

- (a) adoptarea directivelor în domeniul armonizării tehnice și al standardizării în ceea ce privește proiectarea, construirea, fabricarea sau realizarea echipamentelor de lucru și/sau a locurilor de muncă;
- (b) progresul tehnic, evoluția celor mai adecvate standarde sau a specificații europene armonizate și noile cunoștințe privind vibrațiile mecanice;

trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută în art.12 alin.2.

Articolul 12

Comitetul

1. Comisia este asistată de Comitetul prevăzut în art.17 alin.2 din Directiva 89/391/CEE.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul paragraf, trebuie să se aplice art.5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor art. 8 din decizia menționată.
Perioada prevăzută în art.5 alin.6 din Decizia 1999/468/CE trebuie să fie stabilită la trei luni.
3. Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

SECȚIUNEA IV **DISPOZIȚII FINALE**

Articolul 13

Rapoarte

Statele membre trebuie să raporteze Comisiei la fiecare cinci ani cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentei directive, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali. Raportul trebuie să conțină o descriere a celor mai bune practici de prevenire a vibrațiilor cu efect dăunător asupra sănătății, precum și a altor forme de organizare a muncii, împreună cu măsurile luate de statele membre pentru difuzarea celor mai bune practici.

Pe baza acestor rapoarte, Comisia trebuie să efectueze o evaluare globală a punerii în aplicare a directivei, inclusiv pe baza cercetărilor și a informațiilor științifice și trebuie să informeze Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social și Comitetul Consultativ pentru Securitate, Igienă și Protecția Sănătății la Locul de Muncă cu privire la aceasta și, dacă este necesar, să propună modificări.

Articolul 14

Transpunerea

1. Statele membre trebuie să pună în aplicare legile, regulamentele și prevederile administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 6 iulie 2005 cel târziu. Statele membre trebuie să informeze imediat Comisia cu privire la aceasta. De asemenea, trebuie prezentată o listă ce conține în detaliu motivele, cu măsurile tranzitorii pe care statele membre le-au adoptat în conformitate cu art.9.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea trebuie să conțină o trimitere la prezenta directivă sau trebuie să fie însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern, deja adoptate sau în curs de adoptare în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 15

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 16
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 25 iunie 2002.

Pentru Parlamentul European
Președintele
P. COX

Pentru Consiliu
Președintele
J. MATAS I PALOU

ANEXĂ

A. VIBRAȚII TRANSMISE SISTEMULUI MÂNĂ-BRAȚ

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibrații transmise sistemului mână-braț se bazează pe calcularea valorii expunerii zilnice standardizate la o perioadă de referință de opt ore A(8), exprimată ca rădăcina medie pătratică (rms) (valoare totală) a valorilor accelerației ponderate în frecvență, determinate pe axele ortogonale a_{hw_x} , a_{hw_y} , a_{hw_z} , definite în capitolele 4 și 5 și Anexa A din standardul ISO 5349-1(2001).

Evaluarea nivelului de expunere poate fi efectuată dintr-o estimare bazată pe informațiile furnizate de producători cu privire la nivelul emisiei de la echipamentele de lucru utilizate, precum și pe respectarea practicilor de lucru specifice sau pe măsurări.

2. Măsurare

Când măsurarea este utilizată în conformitate cu art.4 alin.1:

- (a) metodele utilizate pot include eșantionarea, care trebuie să fie reprezentativă pentru expunerea personală a unui lucrător la vibrațiile mecanice în cauză; metodele și aparatura utilizate trebuie adaptate la caracteristicile particulare ale vibrațiilor mecanice care trebuie să fie măsurate, la factorii de mediu și la caracteristicile aparaturii de măsurare, în conformitate cu standardul ISO 5349-2(2001);
- (b) în cazul dispozitivelor care trebuie ținute cu ambele mâini, măsurările trebuie efectuate pentru fiecare mână. Expunerea este determinată prin referire la cea mai mare valoare dintre cele două; de asemenea, trebuie să fie prezentate informații pentru cealaltă mână.

3. Interferențe

Art.4 alin.4 lit. (d) se aplică în special când vibrațiile mecanice interferează cu manipularea corectă a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Art.4 alin.4 lit.(d) se va aplica în special când vibrația mecanică interferează cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulațiilor.

5. Echipamente individuale de protecție

Echipamentele individuale de protecție împotriva vibrațiilor transmise sistemului mână-braț pot contribui la programul de măsuri prevăzut în art.5 alin.2.

B. VIBRAȚII TRANSMISE ÎNTREGULUI CORP

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibrații se bazează pe calcularea expunerii zilnice A(8), exprimată ca accelerație continuă echivalentă pe o perioadă de opt ore, calculată ca fiind cea mai mare valoare (rms) sau ca fiind cea mai mare valoare a dozei de vibrații (VDV) a accelerațiilor ponderate în frecvență, determinate pe cele trei axe ortogonale ($1,4a_{w_x}$, $1,4a_{w_y}$, a_{w_z} pentru un lucrător așezat sau în picioare), în conformitate cu capitolele 5, 6 și 7, Anexa A și Anexa B din standardul ISO 2631-1 (1997).

Evaluarea nivelului de expunere poate fi efectuată dintr-o estimare bazată pe informațiile furnizate de producători, cu privire la nivelul emisiei de la echipamentele de lucru utilizate, precum și pe respectarea practicilor de lucru specifice sau pe măsurări.

În cazul transportului maritim, statele membre pot lua în considerație numai vibrațiile cu o frecvență mai mare de 1 Hz.

2. Măsurare

Când este utilizată măsurarea în conformitate cu art.4 alin.1, metodele utilizate pot include eșantionarea, care trebuie să fie reprezentativă pentru expunerea personală a unui lucrător la vibrațiile mecanice în cauză. Metodele utilizate trebuie adaptate la caracteristicile particulare ale vibrațiilor mecanice care trebuie să fie măsurate, la factorii de mediu și la caracteristicile aparaturii de măsurare.

3. Interferențe

Art.4 alin.4 lit.(d) se aplică în special când vibrația mecanică interferează cu manipularea corectă a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Art.4 alin.4 lit.(d) se aplică în special când vibrația mecanică interferează cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulațiilor.

5. Amploarea expunerii

Art.4 alin.4 lit.(g) se aplică în special când, datorită naturii activității, un lucrător beneficiază de utilizarea locurilor de odihnă supravegheate de angajator; cu excepția cazurilor de „forță majoră”, expunerea la vibrații transmise întregului corp în aceste locuri trebuie redusă la un nivel compatibil cu scopul și condițiile lor de utilizare.

Declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului

Parlamentul European și Consiliul își reafirmă angajamentul de a continua examinarea propunerii Comisiei privind ceilalți agenți fizici (câmpuri acustice audibile, câmpuri electrice, câmpuri magnetice și combinații ale acestora). Cu toate acestea, având în vedere dificultățile tehnice în ceea ce privește ceilalți agenți fizici, s-a acordat prioritate vibrațiilor.